

minister og skal have faaet den Besked, at naar han havde været 5 Aar her i Landet, kunde han vente at faa Indfødsret. Det er selvfølgelig en Misforstaaelse, og det er jo klart, at der paa en saadan Misforstaaelse ikke kan baseres noget, hvorved man kunde bevæge Udvalget til at henvende sig til Indenrigsministeren eller Ministeren selv til at stille noget Forslag.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg skal kun udtale min Tilfredshed med, at Udvalget er kommet til det Resultat at ville foreslaa det andet Ting at vedtage Lovforslaget i den af Regeringen forelagte Skikkelse. At det Skøn, som Regeringen har maattet udøve i Henseende til Ønsket om, at 3 umyndige Børn skulde holdes uden for Indfødsretten i Henhold til § 4 i Loven af 19de Marts 1898, har fundet Tilslutning hos Udvalget, vil jeg særlig udtale min Glæde over. Det er første Gang, at den nævnte Lovs § 4 bliver bragt til Anvendelse, og jeg kan deri se et Tegn paa, at de Anskuelse, som Regeringen hidtil i Anvendelsen af dette Skøn har gjort gældende, i alt Fald i nærværende Lovforslag deles af Tingets Udvalg og formentlig ogsaa af Tinget selv.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingene.

Ændringsforslag af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 660)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 1861 ff.) i den saaledes ændrede Skikkelse, og dets Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om ændret Affattelse af Konkurslovens §§ 21, 23 og 30.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 855 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Ordføreren:*

Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

§ 21 i Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser om Pant og Eksekution af 25de Marts 1872 affattes saaledes:

Panterehtigheder, som Skyldneren i den i § 20 nævnte Tid maatte have indrømmet nogen til Sikkerhed for Forpligtelser, der ikke samtidig stiftes, kunne ikke gøres gældende mod Boet.

Fremdeles har det sit Forblivende ved Bestemmelsen i Forordningen af 28de Juli 1841 § 2, dog med den Forandring, at Underpanteret i Løsøre bortfalder, naar Pantebrevet er udfærdiget i de sidste 8 Uger før Konkursens Begyndelse.

Dersom Panthaveren i de i denne Paragraf omhandlede Tilfælde i Kraft af Panteretten har faaet Fyldestgørelse, skal han tilsvare Boet det modtagne eller dets Værdi.

§ 2.

§ 23 i Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser om Pant og Eksekution af 25de Marts 1872 affattes saaledes:

Er Udlæg eller Afsætning gjort efter et af Skyldneren i den Tid, som i § 20 er sagt, indgaaet Forlig om Betaling af Gæld, eller efter en Dom, der er erhvervet i en i fornævnte Tidsrum anhangiggjort Sag, bortfalder enhver af Udlæget eller Afsætningen flydende særlig Ret imod Boet, medmindre det oplyses, at Skyldneren, da Forliget blev indgaaet eller Sagen anhangiggjort, endnu var solvent, eller det ifølge samtlige Omstændigheder maa antages, at Fordringshaveren ikke var vidende om Skyldnerens Insolvens.

Udlæg ifølge Forlig og Dom samt Afsætning taber, selv om Afkræftelse ikke kan finde Sted efter denne Paragrafs 1ste Stykke, enhver Retsvirkning over for Skyldnerens Konkursbo, naar Konkursen begynder senest den 10de Dag efter den Dag, da Udlæget eller Afsætningen blev givet.

Naar Afkræftelse finder Sted efter denne Paragraf, skal Udlægshaveren tilsvare Konkursboet den Fyldestgørelse, han maatte have faaet paa Grundlag af Udlæget.

§ 3.

§ 30 i Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser